

פנים אחרות כלים מקוונים להוראת ספרות

מתפללים.....!)

כרטיס כניסה- מה עושים כשהולכים לאיבוד?

"אותה שעה כבר שקעה החמה ונתעלמה ממנו הדרך. היה מהלך שעה
ועוד שעה. לא נכנס לבין האילנות ויצא וחזר ונכנס לבין האילנות. החושך
כיסה את הארץ והלבנה לא האירה בשמים. נסתכל סביביו והתחיל
מתיירא"

עוצו עצה לרוכל שאבדה לו הדרך:

נועה	שב במקומך והנח למה שיבוא לבוא
ז'יל	עליו לחזור למקום וודאי ומשם להתחיל מחדש
לירון	תזכר מה הנקודה האחרונה שבה ידעת איפה אתה, ותחזור לשם
נילי	כדאי לעצור רגע, לא להמשיך לנוע, לחפש סימנים, לחכות.
מירב	שישאר במקום או יחפש מקור אור.
זהבית	לעמוד במקום. להתארגן לשינה בטוחה ככל האפשר ולהמתין לבוקר ולאור.
דקלה	נסה למצוא את המקום החם ביותר ללון בו ובבוקר ייתכן ודברים יראו אחרת

עפרה	להשאר במקומו ולחכות לאור יום.
אורי	הישאר במקום. אל תלך סחור סחור ונסה לקרוא לעזרה. השאר סימני דרך במידה ואתה ממשיך ללכת. חכה שיעלה הבוקר ורק אז המשך בדרכך.
כרמל	אולי כדאי למצוא פינה בקרבת מקום, בה תישאר עד שתזרח השמש שוב.
אפרת	לשיר שיר שמח
דפנה	לעצור, לנשום ולחשב מסלול מחדש ברוגע
גלית	לנסות להדליק מדורה
יערה	לנסות למצוא מקום בטוח להעביר בו את הלילה, ובבוקר להסתלק מהיער
איילת	חכות לאור הבוקר ולהסתתר במקום מוגן
לאה	לנסות לחזור על עקבותיו לאחר שנרגעים
ויזי	מתפללים
רננית	לשאול אנשים
יפעת	הישאר במקום והמתן לאור... קשה אבל אפשרי
אביגיל	לשבת ולכתוב

[illegible]

פרשנות, על נשים מפי גברים - רשמו תגובה לטקסט. רשמו את שמכם, במשבצת תחת שמכם כתבו את תגובתכם. התחילו את תגובתכם מצירוף מילים שצרם לכם.

שם: נועה	שם:ורד דור	שם:	שם:	שם:אסף	שם:דקלה	שם:סיגל	שם: אהובה	שם:	שם:גילה	שם:	שם: ניבה
נפשו קצרה למות. האם כך?? רצון למות?											
שם:לירון	שם:אביגיל	שם: שני	שם:	שם:שרית	שם:מירב	שם: אורי	שם: יערה	שם:	שם:שרון	שם:	שם: ליאת
נפשו קצרה למות ביטוי עזוב בהקשר ליחסים עם אישה	מתקוטטים ומתפייסים	"לסוף היא מציקה לו..." גבר שכותב אישה בצורה פטריאכלית, סטריאוטיפי ת המשמרת השקפות ישנות על נשים		מתקוטטים ומתפייסים ... ואין הוא יודע על מה...	לסוף היא מהתלת בו: האם תמיד? או רק כאשר האהבה תלויה בדבר?	"ואפילו אדם אוהב אשה כשמשון את דלילה לסוף היא מהתלת בו, לסוף היא מציקה לו, עד קצרה למות." בסוף האישה היא זו שמציקה ומרמה את הגבר. חוסר האמון שנוצר הוא בגלל	"מי שעסקו עם נשים יודע שכל..." - קטע מיזוגני שתמיד מטריד אותי לקרוא. ניכר שגבר כתב זאת! ועוד להזכיר את שמשון ודלילה..				מי שעסקו עם נשים יודע שכל אהבה התלויה בדבר סופה בטלה. המספר מגלה כאן סוג של יוהרה: מי שמתעסק עם נשים יודע שאהבה

סופה להתבטל, לגווע.					האישה, לא בגלל הגבר.							
שם: מי שעסקו עם נשים - אני תוהה על לשון הריבוי כאן (:עם נשים"). ועל המינוח "עסקו" - העסקי. ואיך זה קשור אל היות יוסף רוכל.	שם:	שם:גיא "ואם שאל הייתה סותמת את פיו בנשיקות." לכאורה יש כאן אהבה, אבל זוהי דרך מתוחכמת לנסות להפיג את החששות	מי שעסקו עם נשים יודע שכל אהבה התלויה בדבר סופה בטלה. ואפילו אדם אוהב אשה כשמשון את דלילה לסוף היא מהתלת בו, לסוף היא מציקה לו, עד שנפשו קצרה למות. כך אותו רוכל. אחר ימים התחילה מהתלת בו, אחר ימים התחילה מציקה לו, אחר ימים קצרה נפשו למות. אף על פי כן לא הניח אותה. ואף היא לא אמרה לו צא. ישב עמה עוד חודש ועוד חודש, מתקוטטים ומתפייסים, מתפייסים ומתקוטטים ואין הוא יודע על שום מה מתקוטטים ועל שום מה מתפייסים. אבל מהרהר היה בלבו, הרי אנו קרובים, הרי סמוכים אנו זה אצל זה ואין אנו זדים זה מזה ואף על פי כן איני יודע עליה היום משידעתי עליה אתמול, ולא ידעתי אתמול יותר משידעתי עליה ביום שבאתי אצלה בראשונה וקנתה אצלי את הסכין. כל זמן שהיו שרויים בשלום לא הרבה לשאול, ואם שאל היתה סותמת את פיו בנשיקות. כיוון שנסתלק שלומם התחיל מהרהר ומוסיף. עד שאמר לעצמו איני מניח ממנה עד שהיא מספרת לי.							שם: לאה מי שעסקו עם נשים יודע שכל אהבה בדבר סופה בטלה.	שם: חנית "נפשו קצרה למות"	שם: אורל
שם: רננית	שם:זהבית ביום שבאתי אצלה בראשונה וקנתה אצלי את הסכין. - אקדח שיורה במערכה הראשונה סופו שיירה שמערכה השלישית.	שם: שרון לאחר ימים קצרה נפשו למות"								שם:	שם:	אהבה התלויה בדבר

[illegible]

יצירה משותפת:
כתוב/כתבי משפט שאלה המופיע בתוך סיפור כלשהו בעזרת התמונה
הבאה:

שם	משפט שאלה

[illegible]

המרכז
ללימודי
רוח

[illegible]

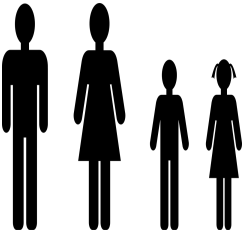

כתוב/כתבי משפט המסיים רומן של 300 עמודים התחילו את המשפט במילים "חיה רעה אכלתהו":

שם:	
חגית	חיה רעה אכלתהו והחיה גדלה והתנפחה והחלה מתעוות עד שפלטה את הרוכל מתוך פיה הרעב...
מעין	חיה רעה אכלתהו אמרה אשתו של האדון. בליבה גחכה ושמחה לאיד
גלית	
חנה	"חיה רעה אכלתהו" לחש בכאב וקרע קרע בבגדו....
תמרה	חיה רעה אכלתהו. אלפי שנים של גורל מדמם ואפל רבצו על כתפיו.
ורד ד.	"חיה רעה אכלתהו והילד איננו ואני, אנה אני באה."
שרית	חיה רעה אכלתהו, אך שיירת הסוחרים שעברה שם משתה אותו מהבור, כשהוא פצוע ומדמם.
שרון	חיה רעה אכלתהו אך נשמתו המשיכה מסתובבת בעולמות הגבוהים
מרב	חיה רעה אכלתהו ובהלה אחזתהו
אורלי	אמר ולא יסף.

[illegible]

כתיבת סיפורים משותפים:

						שם:
כמה גלגלי הצלה אתה צריך כדי להבין שחייך בסכנה		ולא היתה לו משפחה להתגעגע			היה היו שני אוהבים. הם אהבו לשחק ביער. יום אחד יאיר לקח את שני למקום חדש...	לאה
			עמדתי חסרת נשימה אל מול פני החיה הניבטות אלי מהקיר			נילי
			האם יתכן שהראש הדומם הזה, על קרניו האדירות, הוא מקור הקול שאני שומעת			יפעת

[illegible]

[illegible]